

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Sötheborgska Magazinet.

Torsdagen, den 6 Martii 1766.

Fortsättning af den i N:o 8 påbeynta Orda-Lista.

G.

Gamma, öfverhöga med gäcleri. Gamm, sädant snack.

Gasma, storstratta. Et Gassmoldje.

Gau, snäll, qvick. Gauhet, snällhet.

Gå stort årende, bjuda til bröllop.

Gåterös, valpiga. Gåtesmark, där boklaven adr i wall. Gåta.

Genhöfta, Genhöftwa, utstamma, svara twärt. Genhöfta.

Glamina, föra tadel-snack uti bygden och göra sig lustig öfver fränvarande.

Glammin, sädant gäcleri. Glamma.

Gläppa, tryta, så felt. Utat alting gläpper, så gläpper ej ståtaregånger. Gleppa.

Glyfull, begabbare. Gly.

Glysa, tiuta af förwetenhet. Hwad glyser du efter? Glysa, Glisa, skina.

Glys = ögd, Gläs = ögd, ljus = ögd. Glysa.

Gnadoll, Gnada, Gnater, knarrig. Bor- ta som en skada, hema som en guada. Gnata.

Göla, G dur. Gråta. Göla.

Gre, ilak. Han är intet gre af sig. Gre.

Gre, Gre ut t. ex. en garu-harfwa, góra hanne redig. Gre ut gätan, uttyda hanne.

Ogre hirswa, irasig, oredig. Hår är så mycket ogredt. Gre.

Grebb, båst, marr. Grebja,

Griog, Greog, nogräknad om tiden.

Grönställing, stick- eller piltunge, en

som än icte är torr om dronen, et guhls nåbb.

H.

Habbarer, kamaren utansför bondens stu- ga. Håbar.

Hafwa intet at se af, wara ufsattig.

Hage, nästan alt hvad inhågnade är.

Trågårdshage. Kålhage. Linghage ic.

Haggård, gårdesgård därömtring.

Hage.

Hahn, skamfat.

Hampetroll, et dåligt stycke människja; osygg, som hamsar sig illa och ser ohansam ut. Hampespöke.

Hamsa sig, klåda sig. Ohamsam, Oham- sig, slurjwigt påklädd. Hamsa.

Håra smör, rensa det från hår och annat snask.

Heden qwinna, som icke blißvit Kyrko- tagen efter barnsbörden. Hedet barn, odöpt. Jag har sett någorstades utom Bohuslan, at när en sådan död blißvit, har man burit liket genom Kyrkan, at på det sätter christinas, innan det tun- de begrävwas på Kyrkogården.

Heira, plural. Heiror, glefa sådesstånd. De statars hejrer.

Hellsvar, eller rättare Hellsfyr, nomen diaboli. Hwad, Hellsfyr, är detta?

Hellsfyr skal taga dig. Det ger jag hellsfyr. Gack til Hellsfensfyr. Det skal blißva et hellfensfrys väsende.

Mera en aman gång.

R

Stads-

Stads-Nyheter.

Götheborgska Verel-priset.

Wednesday den 1 March, 70 Mark Kårt på Hamburg.

Förställning til Herr Författaren af Götheborgske Epitonen, rörande des på minnelser i 27:o 9. vid Götheborgska Magazinet.

Jag beklagar, att M. H. nog förhastat sig med sina påminnelser, och gjort sig öfvermåten angelägen att inblanda mig uti en twist, som mig icke angår. Ty ej hade jag skrivit den så högt flandrade versen, icke heller hade jag försvarat den; det var icke jag, som förgripit mig emot de poetiska helgedomar. Och alltså lunde jag urfullt ligen förstå den hedren, att i förevarande anhängigt gjordat twistemål correspendera. Doch denna gången wil jag berjena mig däraf, churu liter det roar mig at hafta besättning med sitt. Jag wil göra M. H. en föreställning.

Skal jag döma af meningarne, så ärö benämnde påminnelser författade af spåne stridigt tanfande personer. Den ene har skrivit det mackra på första sidan, ty där råder et gode hjerta och sedigt tankesätt; föreläsningen däremot är skräven a, den andra handen. Hvad den ene hållit för smäsker, och ansett såsom omisskliget att ropa åsver, samt mindre anständigt för denna orten: det har den andre med en hantigheit författat, som den ädlare delen af Fasare til åsventyr's anser med misfund. Det är endast med denne sednare jag nu kommer at språta om et och annat.

Skulle man ej få los utan anmärkning, at föreställa sig det, at när en Embets-Poet gör versar, lefiverar han wisserligen sådane, som ärö af sinne och konstien utarbetade? Och angående Narings-Poeter eller sådane, som med sina quaden upwakta förmogne contrahenter, rika fterbhuk, ic. i hopp om denagen handräckning och en till penning för omaket; så lärer om dem pröfwas skäligt, at så framt deras werk ej ärö förtäfflige, eller om de i sic stoft beslita sig om toma smicker-lind, män de, til skaldekontens och sedernes helgd, både granskas och häcklas tilrökelsen. Ingen fara, at ju andre författare af skaldestyken italedes béra holl sig inom lagarnes stångslin, nämligen så wida ske kan och tanken intet förlorar i sin syrta. Om och en person, hvars prydelige egenstaper ärö kände i vår bygd, men som wil vara okänd, skickat mig en undäktig tanke på vers under Passions-tiden; så var helseire siden en gynnande omständighet, til at med lättsyande drag och llistiga uttryck åtnjäss, doch för öfrigt fasta sin upmärksamhet på saken mer än på orden; så at jag dilligt wissallat versen wacker, hvilket jag an gör, fastän jag litwäl holler med versens författare, at här icke skulle försökas något mästerprofs, hvilket om så an varit, hade ittasfullt upprört ledsnad hos en tadel-hut. Och om någon påsäkr, at jag vordt råda bot för felen, så emedan jag annars gerna åsverjer smäsker, när buskundskulen är ren, trodde jag aldraminst, det någon skulle tanka, at åsverträdelser emot Dakinsta vers-lagarna mer wanhedra vår ort, än en hätsk och, til en del, obesogad critique, fördeles då den welat roja sig iu andra gången, och sedan man fått anledning at, rätt eller vräkt, gissa personens namn, uti hvilken orisshet det litwäl varit hederligt at sluta gemäst, halve än at bruta på nytt en hop ansall, dem jag ej soll utmåla med rätta namnen.

Det kan väl hända, at de som endast är bevändrade med verser uti belles lettres, skräta sig på bibliska och Kyrko-talesatt. Men så de icke tålas, såsom mi en pessionsvers? Sådana hävda vi en mangd utas, de års med tiden blefne i vårt språk införslivade, och vi förstå dem väl, om vi vilje. När Herr Lowth, på den återopade sidan 93, ansöker, at i de Österländske poerner, som skola varga rätt majestatiske, förlia förlomerade, och osta drifstigt vägade, talesatt nästan samt och sams uppå hvarandra från början till slutet, under tiden öfver all mätta; så säger den bestedeliga Poeten strax bredvid, at inspelet af det Österländningarnas tycka om, faller ej väl för värda Europeens öron, hvilke i dy mål är kanske altsförmyxter laggeanne. Detta är en Mans omdöme, som ej endast druckit sin fast ur sin Nations, ut Latiniske och Franshels salder, utan ock ur de Grekiske, ja det som wida mer fälsamt må anses, ur de Hebreiske. En sådan förfam Poet var Sverige i Uppsala, Herr Professor Carl Aurivillius, hvilken dock ännut gått längre, såsom tillika en så stor lämmare af Åra-biske poeten.

Jag wil skynda mig, och årinstrar, at man redan i Magazinet N:o 9, förelärat, både hvad det ordet stoft, och hvad hela talesattet kasta sig ned i stofset, betyder. Jag wil säga. Skäveslerne blefwo utredde, men den gången ej sammantagde, hvilket jag ser vara rödigt. Värt stoft, säger, vi arme, skräpelige människor, måste läger, n åste, kasta sig ned i stofset, säger, föroddmula os, och arkanna vår ovanlighet til att det goda, Skaparen och Frelsaren os betett. Detta ihopplatat gör en oefvrunnen mening: vi arme människor måste ödmjuka os och arkanna vår orovärdighet. Således är meningens af ordet stoft på råda stället förlomerad, och, i samband hånsende, enhanda: men på senare stället bör dessamma ej rynkas ur sammanhanget med de öfriga orden, som tillsammans utgöra et helt talesätt, och detta bör förstås efters det begrepp, som talesättet en gång fått. Således hade man ock kunnat spara den pâminnelsen om ordalekar, såsom bit olämpelig; utom de, at ingen billig granskare lärer sig hård emot dem, då hela versen vitaar at författaren ej velat sôla någon konst daruti, utan, at något sådant intommit liksom öfvervändes, i hvilken handelse det snarare kan anses såsom något intagande, efters amness bestaffenhet.

Hör den annörkningens skull som gjordes därå, at blodsswetten säges stå, annörktes det tillbaka, at om slytande lising, som utbrepta, säger man ock i dageliat tal, at de stå, fastan de falla. Et exempel blef ansörd, som kunnat vara nog att åsholla ytterligare critique om et så oftyldigt ord. Man säger ock slyta i stort, at utmärka den watskans myckenhet.

Den föreläsning som nu vidtager, tadsar å myo de fåstädde felen, som versens författare rettan en gång unnat hvem som wil och holler det moden mårde, at tadla på efter godtycke, churu åsven dylska, doch kanke såsom uågre sum släclar, träffas i våre upperlige Poeters strister, som nétas af våra händer. Et ord wil jag ansöra om den Michaeliske versen, at Hr. Hofrådet Michaelis ej annorlunda fridrar til at gora vers, än då han på sing sâ mellanstunder wil minna finnet och roa sig med et biverk, då lusten faller på honom, at i poehtl styl översätta tankar och ord af en biblisk psalm eller kapitel i fullt ljus, hvartigenom midagen skön och upplysande tanke kommit til sieres knubskap. Månen det pryder någondera af os, at förargas öfver hans afvikelser från Boileaus lagar i knapp wändning? då Poeter bland hans egena lands-

landsstår kona honom med utrop öfverljuft, liksom skulle han därmed vilja kasta dem och flere uti jag vet ej hvad för slags tider. Olykt utrop har dock nu kunnat göras öfver mig, för det jag vågat införa uti min N:o 9 et par stycken ur det cirka
Bref til Folket, uppmärksam som jag var på tankarne längt mer, än om et som
hvilade på rätta stället eller ej. Jag wil ej brula represalier med något utrop til-
haka emot den, som welat säga os, at det war sat samma i Österlandet, at åta
höd, som at göra en god måltid. Sådana misstag, större och mindre, får man of-
ta, hvar och en i sin konst, i sin wetenskap, både höra och läsa; men mycket sär häl-
las til godo i tythet, för att undvika anseende af att wilja mästra och hacila all ting,
hvilket på sittet sätter ond blod, gör sinnet bittert och pedanten förhatelig.

Sluteligen saknar jag uprigtighet vid uttolkningen af min Latiniska anmärkning i
N:o 8. Jag skref om et ord, mycket gångse i Danmark, men et landskaps ord i
Sverige, och twiswelsutan en lemnin i Bohuslän efter Danskta tiden. Då öfran-
hemalte Herr Michaelis gaf sig tid at lära Swenska språket, hade man i synnerhet
tillsäße at förråda den mening, som man insyppit här hemma, liksom wore vårt språk
en doter af det Hebreiska, hvilket han ej visoll, och då man anfördé åtskilliga ord
exempel-wis, säsom lita i vadå språken, gaf han därtill andra orsaker vid handen,
bland hvilkas antal åsven den war, som finnes i noten. Någon gång kom och at
nämna om det omrörda ordet, hvilket jag self icte hade mig den tiden bekant säsom
i Bohuslän, utan, säsom i Danmark, brukeligt. Denna underrättelsen och det
mera, som jag här föreståt, hade min Herre kunnat inhenta, om han welat, mun-
teliger; hålre än at ifrån trycket twinga mig til gensvar, dem jag för denna gången,
som sagt är, ej welat mig undandraga.

Sma Byrko-tidningar.

I Domkyrko-Församlingen födde 7 gosse- och 4 flicke-barn: Döde Manufactur-
eisten Johan Betulander, af farande feber; Beslags-läraren Olof Gunnarström, af
wattuföd; Slagtare-Gefallen Swen Andersson Ahlgren, af feber och blodspottning;
Snidkaren Olof Wennerbergs Enka, Malena Andersdotter, 82 år, af ålderdom;
I Enka och i barn, af slag.

I Tycka Församlingen födt 1 barn: Död Madame Anna Elisabeth Gay, 76 år,
af ålderdom.

I Kronhus-Församlingen födt 1 barn.

Kundgörelser.

På Kengl. Väst-Contoires härstädades åro ånnu några exemplar til finnandes af
Bihang til Riksdags Tidningen N:o 75, angående Borgmästaren Kierman, och des
associerades förbrytelse och straff, för 24 öre S:mo exemplaret.

Af den försedet är i Hamburg månads-wis utkomne upbyggeliga tractaten, kallad:
Belustigung des Geistes, oder Ermunternde Betrachtung über die wunderbare Haus-
haltung Gottes in den neuesten Zeiten, finnas exemplar til salu för 28 Daler S:mo
hos Botrypkaren Lange Junior.